

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Malým v právní věci žalobce: **XAVEROV, a.s., IČ: 27242731**, se sídlem Lopatecká 223/13, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Ing. R■■■■ F■■■**, IČ: ■■■■■, bytem a sídlem J■■■■■, ■■■■■ K■■■■■, právně zast. JUDr. Jirím Beránkem, advokátem se sídlem Havlíčkova 304, 276 01 Mělník,

o zaplacení Kč 2,833.403,10 s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci 2,302.731,90 Kč s 18% úrokem z prodlení z částky 421.728,45 Kč od 1.11.1997 do zaplacení, s 18% úrokem z prodlení z částky 1,335.876,15 Kč od 16.3.1998 do zaplacení a s 10% úrokem z prodlení z částky 545.127,30 Kč od 24.1.2001 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 193.650,- Kč, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**
- III. Žalovanému se po právní moci rozsudku vrací z účtu Krajského soudu v Praze přelatek na zálohu na náklady důkazů ve výši 1.555,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 9.3.2001 se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení částky Kč 2,833.403,10 s příslušenstvím. Žalobu odůvodnil takto: Postupní smlouvou ze dne 27.2.1998 postoupil žalovaný společnosti Zemědělské zásobování a nákup Pelhřimov a.s., Nádražní 805, Pelhřimov (dále jen ZZN) svou pohledávku za právním předchůdcem žalobce (Drůbežářským podnikem Libuš a.s., Praha 4) v celkové výši 2,411.674,65 Kč. Jednalo se o celkovou kupní cenu za dodávky drůbeže na základě kupní smlouvy ze dne 24.2.1998 na základě faktur č. ■■■■■, č. ■■■■■ a č. ■■■■■. Postoupení pohledávky pak oznámil dopisem ze dne 4.3.1998. Žalovaný následně dopisem ze dne 17.3.1998 adresovaný ZZN zpochybnil platnost postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 a písemně vyzval žalobce k úhradě celé výše specifikované dodávky na svůj účet. Žalobce pak následně vyplatil na účet žalovaného celkově částku 1,075.798,50 Kč, a to Kč 344.019,- z faktury č. ■■■■■ a Kč 731.778,60 z faktury č. ■■■■■. Na základě následných soudních řízení vedených mezi ZZN a žalobcem byl žalobce zavázán k úhradě částky 1,075.798,50 Kč, a to právě na základě již výše citované postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 uzavřené mezi žalovaným a ZZN. Na základě zaplacení částky se pak žalobce domáhá na žalovaném vydání bezdůvodného obohacení v celkové výši 1,075.798,50 Kč s příslušenstvím, a to na základě výzvy ze dne 24.1.2001. Dále se pak domáhá žalobce na žalovaném zaplacení částky 1,757.604,60 Kč představující část nezaplacených postoupených pohledávek. Tato pohledávka vznikla tak, že smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 24.2.1998 postoupila společnost XAVEROV a.s., Praha 1, Kozí 4, jako postupitel společnosti Drůbežářským podnikem Libuš a.s., Praha 4, Libušská 735 jako postupníkovi své pohledávky vůči žalovanému z faktury, kterým byly vyúčtovány ceny za dodané kuřata a krůťata, přičemž odběratel potvrdil převzetí zboží na dodacích listech. Jednalo se o faktury č. ■■■■■ ze dne 15.1.1998 na 1,427.995,- Kč a č. ■■■■■ ze dne 17.10.1997 na částku 543.156,60 Kč. S ohledem na skutečnost, že žalobce dlužil v rozhodné době za dodávku kuřat částku 213.547,- Kč (faktura č. ■■■■■ ze dne 1.3.1998) provedl žalobce započtení této částky na shora citované faktury, takže po tomto započtení vyplatil žalobce nárok na zaplacení zbývající částky z faktury č. ■■■■■ ve výši 1,335.876,15 Kč a z faktury č. ■■■■■ ve výši 424.728,45 Kč, což celkově činí 1,757.604,60 Kč. Svě nároky pak žalobce prokazoval zejména těmito důkazy: fotokopie postupní smlouvy ze dne 27.2.1998, fotokopie oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998, fotokopie kupní smlouvy ze dne 24.2.1998, fotokopie výzvy žalovaného ze dne 19.3.1998 k zaslání úhrady plateb, fotokopie výpisu z účtu Drůbežářského podniku Libuš a.s ze dne 23.3.1998, fotokopie rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99, fotokopie rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 11 Co 453/2000, fotokopie smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 24.2.1998, fotokopie faktur č. ■■■■■, č. ■■■■■ a dodacích listů, fotokopii faktury č. ■■■■■.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu a své námitky celkově shrnul ve svém podání ze dne 12.6.2006. Uvedl, že žalobce nebyl k podání žaloby příslušný, neboť nebyl věcně aktivní k podání žaloby z důvodu neexistence právního nástupnictví z Drůbežářského podniku Libuš a.s na XAVEROV a.s., dále z důvodu promlčení uplatněného

nároku na zaplacení částky ve výši 1,075.798,50 Kč, z důvodu nedodržení dvouleté subjektivní lhůty a z důvodu neplatnosti postupní smlouvy ze dne 27.2.1998. Dále namítl před vydáním rozsudku ve věci, že soud rozhodl o neprovedení jím navržených důkazů, a to zejména o vypracování znaleckého posudku z oboru grafologie ohledně obsahu a posouzení rukopisu postupní smlouvy a dále o zamítnutí návrhu na výslech svědků Ing. H. [REDACTED], Ing. K. [REDACTED], Ing. R. [REDACTED], Ing. S. [REDACTED], Ing. Š. [REDACTED] a JUDr. H. [REDACTED] ve věci neplatnosti již citované smlouvy ze dne 27.2.1998. Pokud jde o návrh na zaplacení částky 1,757.604,60 Kč s přísl. namítl, že tento nárok je rovněž absolutně neplatný, neboť smlouva ze dne 24.2.1998 je absolutně neplatná, neboť byla antidatována a zpětně uzavřena a dále proto, že tato smlouva nebyla předložena v originále a žalobce neprokázal svůj nárok. Rovněž se domnívá, že neprovedením jím navržených důkazů, došlo k porušení jeho práv a tím dán důvod k podání odvolání podle ust. § 205 a § 205a o.s.ř.

Žalobce ve svém závěrečném návrhu před vydáním rozsudku ve věci uvedl, že žalovaná částka měla být snížena o částku 530.671,20 Kč s přísl. od 24.1.2004 do zaplacení v rozsahu jeho návrhu na částečné zpětvzetí ze dne 31.8.2005, dále že soud má za použití ust. § 107 odst. 1 o.s.ř. rozhodnout tak, že namísto původního žalobce bude pokračováno se společností XAVEROV a.s., Praha 4, V Lužích 735/6, IČ. 27242731 s tím, že žalobci by mělo být ve zbytku vyhověno.

Zdejší soud ve věci rozhodl rozsudkem č.j. 48 Cm 21/2001-139 ze dne 29. června 2006, a to tak, že žalobě vyhověl do výše 1,075.798,50 Kč s přísl. (dále jen nárok A) a ve zbytku žalobu do výše 1,757.604,60 Kč s přísl. zamítl (dále jen nárok B) a to s odůvodněním v tomto rozsudku uvedeném. Proti výroku rozsudku č.j. 48Cm 21/2001-139 nárok A) se v zákonné lhůtě odvolal žalovaný a proti nároku B) citovaného rozsudku se v zákonné lhůtě odvolal žalobce a to s důvody v těchto odvoláních uvedených (dále jen rozsudek původní). Vrchní soud o odvoláních rozhodl usnesením č.j. 6 Cmo 403/2006-169 ze dne 26. února 2007 tak, že rozsudek Krajského soudu v Praze č.j. 48Cm 21/2001-139 ze dne 29. června 2006 se zrušuje a věc se vrací soudu I. stupně k dalšímu řízení s odůvodněním v tomto usnesení uvedeném.

Na základě odvolacího usnesení Vrchního soudu v Praze v dalším řízení zdejší soud rozhodl usnesením č.j. 48Cm 21/2001-173 ze dne 17. dubna 2007 o částečném zpětvzetí žaloby na zaplacení 2.833.403,10 Kč do výše 530.671,20 Kč s příslušenstvím a dále usnesením č.j. 48Cm 21/2001-176 ze dne 19. dubna 2007 soud rozhodl, že v řízení na straně žalobce bylo dále pokračováno se společností Xaverov a.s., 142 01 Praha 4, V Lužích 735/6, IČ 27242731 namísto původního žalobce. V odvolacím řízení pak usnesením VS v Praze č.j. 6 Cmo 200/2007-185 ze dne 17.10.2007 bylo usnesení zdejšího soudu č.j. 48Cm 21/2001-176 ze dne 19. dubna 2007 potvrzeno s tím, že v novém řízení má soud posoudit, zda je žalobce aktivně legitimován či nikoliv.

Při novém projednávání žalovaný uvedl, že trvá na právním názoru uvedeném v tomto řízení a to zejména, že trvá na absolutní neplatnosti postupní smlouvy ze dne 27.2.1998, protože bylo vypláceno „bianco“ a dodatečně dopisována a vyplňována údaji, které neměly nic společného s žalovaným, ale se společností VYK s.r.o. a navrhl k prokázání těchto tvrzení provést důkaz výslechem Ing. I. [REDACTED], R. [REDACTED], [REDACTED] společnosti VYK s.r.o., JUDr. E. [REDACTED], H. [REDACTED], právničky, Ing. J. [REDACTED], Š. [REDACTED] v rozhodné době [REDACTED] ZZN a dále vypracování grafologického znaleckého posudku, kterým by se prokázalo, že smlouva byla dopisována jiným písmem a jinými psacími prostředky, to vše s tím, že trvá i nadále na všech dalších důvodech jím uváděných. Žalobce se k navrhovaným důkazům vyjádřil tak, že je považuje za nadbytečné, odkázal, že neplatnost smlouvy byla předmětem dokazování v rámci řízení u OS pro Prahu 4 a následně v rámci odvolacího řízení, svědkyni Ing. I. [REDACTED] R. [REDACTED]

považuje za svědkyni nevěrohodnou, a to s ohledem na těsné vazby s žalovaným a výslech JUDr. H. [redacted] rovněž za nadbytečný, neboť předešlých jednání se osobně neúčastnila. Soud i přes námitky žalobce návrhům na doplnění dokazování vyhověl a dokazování o tyto důkazy doplnil.

Soud provedl další dokazování těmito důkazy: ze znaleckého posudku z oboru písmoznalectví ze dne 3. srpna 2008 vypracovaném soudním znalcem z oboru písmoznalectví PhDr. Jiřího Valešky a soud zjistil že:

a) ručně psaná částka 2.411.674,65 Kč na postupní smlouvě ze dne 27.2.1998 nebyla napsána Ing. R. [redacted] F. [redacted],

b) postupní smlouva ze dne 27.2.1998 nebyla sepsána najednou, ale po částech, neboť na postupní smlouvě se vyskytují 3 odlišné soubory strojopisných textů, že k napsání postupní smlouvy bylo použito předepsaného „formuláře“, do kterého byly dopisovány další texty, a že k napsání bylo použito psacího stroje s tzv. typovým kolem osazeným písmem COURIER 10

c) oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 kromě ručně psaných textů, podpisu a razítka byly stejně jako u postupní smlouvy napsány psacím strojem s tzv. typovým kolem osazeným písmem COURIER 10

d) že se nelze vyjádřit k tomu, zda zapsané číselné údaje a podpisy byly vyhotoveny jednou osobou

e) že ručně psané číselné údaje na postupní smlouvě ze dne 27.2.1998 a oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 nebyly napsány ing. R. [redacted] F. [redacted].

V této věci pak dokazování bylo doplněno o výslech soudního znalce ze dne 26.11.2008 v tom smyslu či neexistuje metoda zjištění stáří podpisu a tudíž ze ani nelze učinit závěr, že smlouvu o postoupení pohledávky ing. R. [redacted] F. [redacted] podepsoval nevyplněné. Z provedeného důkazu soud učinil závěr takový, že není sporu o tom, že postupní smlouva ze dne 27.2.1998 a oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 je podepsáno Ing. R. [redacted] F. [redacted], že bylo použito předepsaného formuláře, do kterého byly napsány údaje ručně, a to v různém časovém sledu, že tyto údaje nebyly zapsány Ing. R. [redacted] F. [redacted]. Dále, že nebylo zjištěno, kdo tyto údaje do formulářů zapisoval a dále, že nebylo zjištěno kdy tyto údaje byly zapisovány, neboť neexistuje metoda zjištění stáří zápisu.

Z výpovědi svědkyně JUDr. E. [redacted] H. [redacted] soud zjistil, že jmenovaná byla zaměstnána ve společnosti ZZN Pelhřimov, avšak v období 1994 do roku 1998 byla na mateřské dovolené, takže k uzavírání smluv v rozhodném období se nemůže vyjádřit, že v obecné rovině podklady k případným sporům byly vypracovávány v obchodním oddělení a dále, že pokud bylo něco dopisováno na těchto listinách, že toto bylo vytvořeno v obchodním oddělení a pokud vznikly nějaké nesrovnalosti, byly tyto předány právnímu oddělení k dalšímu řízení. Pokud jde o smlouvu o postoupení pohledávek ze dne 27.2.1998 svědkyně uvedla, že tato smlouva byla již v jiném soudním stání posuzována a uznána za platnou a účinnou, s tím, že tuto smlouvy nevytvářela a pokud jde o námitky vznesené žalovaným - týkající se její neplatnosti, že o těchto skutečnostech jí není nic známo. Pokud jde o listinu ze dne 4.3.1998 – oznámení o postoupení pohledávky svědkyně uvedla, že jí není ničeho známo o tom, že při vyhotovení této listiny nebyly na této listině zapsány uvedené částky a faktury, ale domnívá se, že věty psané strojem byly již předepsány a následně rukou psané údaje byly doplňovány. Dále pak uvedla, že pokud jde o oznámení o postoupení pohledávek ze dne 4.3.1998 a 6.3.1998 byly odeslány ze střediska ZZN Pelhřimov a.s, v Benešově, a to tak, že ve dnech 11.3.1998 a 5.3.1998.

Z provedeného důkazu pak soud učinil závěr takový, že z její výpovědi nebyla zjištěna skutečnost tvrzená žalovaným, že předložené listiny byly následně po jejich podpisu

doplňovány nebo měněny. Svědkyně při tvorbě těchto listin nebyla a skutečnosti tvrzené žalovaným nemůže potvrdit.

Z výpovědi svědka Ing. J. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] soud zjistil, že svědek v době od roku 1990 byl ve firmě ZZN Pelhřimov a.s., zaměstnán ve funkci [REDAKCE] a od r. 1992 jako [REDAKCE] firmy. Mimo jiné jeho pracovní náplní bylo uzavírání obchodních smluv a vyřizování korespondencí s tímto související. Za tímto účelem byl statutárním orgánem vybaven generální plnou mocí a dále speciálními plnými mocemi pokud se jednalo o zastupování firmy navenek v případech kdy se nejednalo o uzavírání obchodních smluv. Pokud jde o postupní smlouvu ze dne 27.2.1998 uzavřenou mezi ZZN Pelhřimov a.s. a Ing. R. [REDAKCE] F. [REDAKCE], uvádí, že tuto smlouvu podepsal. Dále uvedl, že již s ohledem na delší časový odstup si nepamatuje, kdo byl při uzavírání této smlouvy přítomen a dále se domnívá, že ze strany postoupitele byl přítomen žalovaný neb je na této smlouvě uveden, a že tato smlouva byla uzavřena dne 27.2.1998 v H. [REDAKCE], a to vzájemným jednáním. Postupem času si již nevzpomene, že údaje vepsané rukou do této smlouvy jakož i údaje vepsané strojem byly již předepsány nebo se doplňovaly při procesu uzavírání této smlouvy. V každém případě však pokud by obsah této smlouvy nebyl upřesňován při tomto jednání, byly tyto údaje již předem předjednány s druhou stranou a stvrzeny podpisem této smlouvy. Pokud se u této smlouvy uvádí dodatek viz příloha, pak se domnívá, že přílohou této smlouvy musely být podklady týkající se jejího obsahu. Mohly to být případně vystavené faktury a další písemné údaje.

K dotazu žalovaného zda rukou vepsaná částka 2,411.674,65 Kč byla dopsána rukou svědka, tento uvádí, že nikoliv a k tomuto doplňuje, že tato částka byla zřejmě již předjednána a odpovídala výši dluhu žalovaného ke dni podpisu této smlouvy, přičemž dodává, že není rozhodné kdo a čím tato částka byla dopsána.

Pokud jde o oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 uvedl že neví, kdo jej vyplňoval ručně, nejedná se však o jeho písmo a pokud jde o skutečnosti odkud bylo odesláno, si již nevzpomíná.

Z provedeného důkazu pak soud zjistil, že svědek postupní smlouvu osobně podepsal, že s odstupem si již nevzpomene zda údaje vepsané strojem byly již předepsány nebo zda byly doplňovány při podpisu smlouvy, avšak vyloučil, že by bylo podepsáno, cokoliv co by odporovalo předjednané dohodě, nebo co by nebylo dohodnuto při podpisu smluv. Tvrzení žalovaného týkající se jeho tvrzené obrany (tj. dodatečné doplňování nebo změny) vyloučil.

Z výpovědi svědkyně Ing. I. [REDAKCE] R. [REDAKCE] soud zjistil, že v rozhodné době byla svědkyně [REDAKCE] VYK s.r.o., která se zabývala mimo jiné i výkrmem kuřat pro žalovaného, a to pouze v provozovně v H. [REDAKCE], a to do ukončení provozu do 25.2.1998. Uvedla, že Ing. Š. [REDAKCE] nikdy neviděla a že může vyloučit, že by se s ním setkala v provozovně v H. [REDAKCE], avšak že s Ing. R. [REDAKCE] F. [REDAKCE] se v provozovně v H. [REDAKCE] v rámci jejich obchodních vztahů a dále, že v provozovně v H. [REDAKCE] nikdy nebyl psací stroj. Pokud jde o postupní smlouvu ze dne 27.2.1998 a o oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 uvedla, že při podpisu těchto listin nebyla přítomna a že neví, zda podpis na těchto listinách je podpis žalovaného.

K dotazu, kterak probíhal tok peněz mezi spol. VYK, s.r.o. a žalovaným, pak svědkyně uvedla, že tyto platby byly prováděny na základě trojdhody mezi VYK s.r.o.,

žalovaným a Drůbežářským podnikem Libuš s tím, že platby byly převáděny na základě převodních příkazů bance a v části v hotovosti.

K výše uvedenému pak žalovaný uvedl, že pokud se prováděly platby na základě výše uvedené trojdohody, pak toto se provádělo pouze s jeho souhlasem.

K výše uvedenému pak svědkyně uvedla, že se jednalo o běžný a zavedený obchodní styk, avšak, že není schopná uvést, kolik takovýchto příkazů bylo provedeno a že ani u takto uvedených příkazů nebyla přítomna.

K dotazu právního zástupce žalovaného, zda ze strany ZZN Pelhřimov a.s. docházelo k nátlaku na změnu již podepsaných listin, a to ve formě případné regulace dodávek krmných směsí uvedla, že k takovýmto případům došlo, a to v případě kupní smlouvy č. 98/ BN na prodej krmných směsí na I. pololetí roku 1998, kdy došlo ke změně této smlouvy (smlouva na dodávky krmné směsi mezi ZZN Pelhřimov a.s., a spol. VYK s.r.o.), kdy došlo ke změně této smlouvy původně podepsané v H. s vyplněným bodem č. 21 oproti smlouvě, která byla podepsána v Pelhřimově s chybným datem 6.1.1998, ačkoliv byla podepsána až dne 6.3.1998, avšak již bez bodu č. 21, ve kterém bylo uvedeno, že bod č. 8 v této smlouvě bude řešen trojdohodou s právním předchůdcem žalobce.

Pokud jde o daňový doklad fakturu č. [REDAKCE] ze dne 25.2.1998 uvedla, že to se jedná o doklad na dodatky krmné směsi spol. VYK s.r.o. a že účtovaná cena odpovídala ceně za dodávku krmných směsí za jeden den a je uvedena ve smlouvě z 27.2.1998, kde je rovněž uveden celkový dluh spol. VYK s.r.o. vůči spol. ZZN Pelhřimov a.s.. Ve věci spolupráce s žalovaným pak svědkyně uvádí, že pro něho prováděla pouze výkrm kuřat. Platba pak probíhala tak, že krmné směsi byly dodávány spol. ZZN Pelhřimov společnosti VYK s.r.o. a následně po ukončení zástavu, byla vystavena faktura spol. VYK, s.r.o. žalovanému na základě vyúčtování a platbě od Drůbežářského podniku Libuš, přičemž splatnost byla 90-ti denní.

K dotazu, kterak probíhal tok peněz mezi spol. VYK, s.r.o. a žalovaným, pak svědkyně uvádí, že tyto platby byly prováděny na základě trojdohody mezi VYK, s.r.o., žalovaným a Drůbežářským podnikem Libuš, s tím, že platby na základě převodních příkazů bance a v části v hotovosti.

K výše uvedenému pak žalovaný uvádí, že pokud se prováděly platby na základě výše uvedené trojdohody pak toto se provádělo pouze s jeho souhlasem.

K výše uvedenému pak svědkyně uvádí, že se jednalo o běžný a zavedený obchodní styk, avšak, že není schopná uvést, kolik takovýchto příkazů bylo provedeno a že ani u takto uvedených příkazů nebyla přítomna.

K dotazu žalobce pak svědkyně uvedla, že žalovaný nebyl ani statutárním zástupcem ani společníkem ve společnosti VYK s.r.o., přičemž byl manželem jedné ze společnic této společnosti.

Soud i přes námitky žalobce, že svědkyně Ing. I. R. je svědkyně nevěrohodná s odkazem na listiny v této věci žalobcem přiložené a dále i na základě zjišťování, že v nastalé době byl žalovaný manželem jedné ze [REDAKCE] společnosti VYK s.r.o. vyhodnotil provedený výsledek svědkyně tak, že tento neprokázal tvrzení žalobce, že

postupní smlouva ze dne 27.2.1998 a oznámení o postoupení pohledávek byly podepsány nevyplněné a následně byly doplňovány, neboť jak uvedla při podpisu těchto listin nebyla přítomná. Pokud jde o další skutečnosti týkající se např. okolností při uzavření smlouvy č. ■■■■■ ze dne 6.1.1998 a dále postupu společnosti ZZN Pelhřimov a.s. při uzavírání smluv se společností VYK s.r.o. nelze tak vyvodit, že takovýto případný nátlak byl činěn i na žalovaného, a to v případě uzavírání smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 27.2.1998 a oznámení o postoupení pohledávek ze dne 4.3.1998 takovýto důkaz nebyl předložen.

Ve věci platnosti postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 a oznámení o postoupení pohledávek dopisem ze dne 4.3.1998 soud doplnil dokazování o rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2008 v právní věci navrhovatele HYDRO ZZN a.s., IČO 46678140 proti novému předchůdci žalobce Drůbežářský podnik LIBUŠ a.s., IČO 45273073 jako žalovanému a dále z rozsudku Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího, který pod č.j. 11Co 453/2000-70 ze dne 11.12.2000 potvrdil rozsudek OS pro Prahu 4 výše uvedený byl žalovaný (právní předchůdce žalobce) zavázán k zaplacení částky 2.411.674,65 Kč s přísl., kdy v tomto řízení byly posuzovány návrhy vyplývající z postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 včetně i z části žalovaného nároku v tomto řízení.

Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2000 a rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 11Co 453/2000-70 ze dne 11. prosince 2000 soud dále zjistil, že v rámci soudního řízení bylo prokázáno, že postupní smlouva ze dne 27.2.1998 byla uzavřena platně oprávněnými osobami, že tato smlouva byla uzavřena v souladu s ust. § 37 obč. zák. a že nebyla zjištěna skutečnost, že v této smlouvě byly dodatečně dopisovány pohledávky bez vědomí Ing. R. ■■■■■ F. ■■■■■. Tento závěr byl pak pro provedeném dokazování i pokud jde o platnost oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 uplatněný nárok žalobce v celkové výši 2.833.403,10 Kč, v průběhu řízení omezený na částku 2.302.731,90 Kč s přísl. (usnesení Krajského soudu v Praze č.j. 48Cm 21/2001-175 ze dne 17.4.2007 – snížení návrhu o částku 530.671,20 Kč) byl uplatněn jako nárok A (dále jen nárok A), který je požadován jako vydání neoprávněného majetkového prospěchu ve výši 1.075.798,50 Kč s přísl. a dále z nároku B (dále jen B) ve výši 1.226.933,40 Kč s příslušenstvím představujícím nezaplacenou kupní cenu za dodávky jednodenních kuřat. Nárok A soud posoudil takto: Z postupní smlouvy uzavřené mezi společnostmi HYDRO ZZN, a.s., Pelhřimov, Nádražní č. 805, IČ 46678140 (dále jen ZZN a.s.) a žalovaným dne 27.2.1998 bylo zjištěno, že žalovaný jakožto postupitel dluží ke dni 25.2.1998 ZZN a.s. jakožto postupníkovi částku 7.857.680,- Kč za dodávky krmných směsí. Za účelem vyrovnání tohoto dluhu postupuje ZZN Pelhřimov, a.s. svoji pohledávku vůči právnímu předchůdci žalobce za dodávky jatečných kuřat, vzniklou na základě faktur, které tvoří přílohu této smlouvy, v celkové výši 2.411.674,65 Kč. Postoupení pohledávky oznámí postupitel žalobci obratem po podpisu této smlouvy.

Z faktury č. ■■■■■ vystavené dne 28.2.1998 bylo zjištěno, že touto fakturou fakturuje žalovaný částku 1,335.876,15 Kč, a to na základě plnění ze dne 25.2.1998 – dodávka jatečných kuřat, faktura je splatná dne 28.3.1998. Z faktury č. ■■■■■ ze dne 28.2.1998 bylo zjištěno, že touto fakturou fakturuje žalovaný žalobci částku 344.019,90 Kč za dodávku kuřat, uskutečněnou dne 26.2.1998 bylo zjištěno, že touto fakturou fakturuje žalovaný žalobci částku 731.778,60 Kč za dodávku kuřat, uskutečněnou dne 26.2.1998, faktura je splatná dne 28.3.1998.

Z dopisu žalovaného adresovaného žalobci dne 4.3.1998 bylo zjištěno, že žalovaný žalobci oznamuje postoupení své pohledávky ve výši 2,411.674,65 Kč ve prospěch ZZN a.s. jakožto postupníka. Postoupení částka sestává ze shora citovaných tří faktur za jateční kuřata,

kteří jsou splatné dne 28.3.1998. Žalovaný dále žalobce vyzývá, aby na základě postupní smlouvy provedl úhradu předmětné pohledávky na účet ZZN a.s.

Z dopisu žalovaného ze dne 17.3.1998, který byl ZZN a.s. doručen dne 20.3.1998 bylo zjištěno, že žalovaný nepovažuje postupní smlouvu ze dne 27.2.1998 uzavřenou s ZZN a.s. za neplatnou, neboť mu nedluží částku 7.857.680,- Kč, jak je v této postupní smlouvě uvedeno. Na základě toho tedy žalovaný nepostupuje navrhovateli svoji pohledávku za žalobcem, neboť tato pohledávka je v postupní smlouvě rovněž nedostatečně konkretizována. Žalovaný má obavu, že údaje ve smlouvě byly dodatečně ručně dopisovány a v tomto smyslu bude rovněž informovat žalobce.

Z písemného sdělení podepsaného žalovaným dne 19.3.1998, určeného žalobci, bylo zjištěno, že žalovaný vyzývá žalobce, aby úhradu plateb za faktury týkající se dodávky kuřat za období 19.2. až 27.2.1998 provedl žalobce přímo na účet žalovaného.

Z dopisů ZZN a.s. adresovaných žalobce dne 15.4.1998 a 15.6.1998 bylo zjištěno, že navrhovatel vyzývá odpůrce k úhradě pohledávek žalovaného na základě postupních smluv ze dne 27.2.1998 a 6.3.1998, a to konkrétně pohledávky ve výši 2,411.674,65 Kč.

Ze smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené dne 6.3.1998 mezi ZZN a.s. jakožto postupníkem a žalovaným jakožto postupitelem bylo zjištěno, že postupitel se zavazuje ode dne podpisu této smlouvy postupovat postupníku všechny pohledávky, které mu v budoucnu vzniknou vůči Drůbežářskému podniku a.s., popř. vůči jiným obchodním partnerům, a to až do doby, než bude uhrazen celkový závazek, která má, případně v budoucnu bude mít, obchodní společnost VYK s.r.o. vůči postupníkovi. Podle této smlouvy budou příslušné částky za veškeré dodávky postupitele žalobce, případně jiným obchodním partnerům, hrazeny na účet postupníka.

Z kupní smlouvy uzavřené dne 24.2.1998 mezi žalovaným jakožto prodávajícím a žalobcem jakožto kupujícím bylo zjištěno, že prodávající se zavazuje vyrábět a v roce 1998 kupujícímu dodávat jateční kuřata, jejichž počet a hmotnost je dále ve smlouvě specifikována, a to dle oběma stranami odsouhlaseného harmonogramu a kupující se zavazuje toto zboží od prodávajícího odebírat. Cena se stanoví dohodou prodávajícího a kupujícího při jednotlivých dodávkách jatečně drůbeže v závislosti na vývoji nákladů v prvovýrobě a cen na trhu. Kupující zaplatí kupní cenu na účet prodávajícího do 30ti dnů ode dne obdržení faktury prodávajícího.

Z fotokopie výpisu z účtu Drůbežářského podniku Libuš a.s. ze dne 23.3.1998 soud zjistil, že žalobce vyplatil na účet žalovaného částku 347.019,90 Kč z faktury č. [REDAKCE] a částku 731.778,60 Kč z faktury č. [REDAKCE], tedy celkově 1.075.798,50 Kč představující nárok A vyčíslený bez úroků z prodlení.

Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18. května 2000 a rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 11Co 453/200-70 ze dne 11.12.2000 jako soudu odvolacího bylo potvrzeno, že žalovaný byl povinen zaplatit částku 2.411.674,- Kč s příslušenstvím společnosti HYDRO ZZN a.s. Pelhřimov, Nádražní 805, IČ 46678140 (právní předchůdce ZZN a.s.), přičemž v této zaplacené částce jsou obsaženy částky 344.019,90 Kč a 731.778,60 Kč, tj. celkově 1.075.798,50 Kč, jejichž zaplacení z titulu bezdůvodného obohacení jsou předmětem nároku A) této žaloby. Soud dále z těchto rozsudků zjistil, že provedeným dokazováním bylo konstatováno, že postupní smlouva ze dne

27.2.1998 byla za ZZN a.s., podepsána osobou k tomu oprávněnou, neboť ing. J. Š. mněl platnou plnou moc od ing. Z. K., udělenou dne 26.2.1998. Jak vyplývá z úplného výpisu z obchodního rejstříku, ing. Z. K. jakožto ZZN a.s. a zároveň jeho měl oprávnění vystupovat za navrhovatele a rovněž měl podpisové právo. Udělil tak dne 26.2.1998 ing. J. Š. platnou plnou moc, na základě které ing. Š. podepsal v zastoupení ZZN a.s., postupní smlouvu ze dne 27.2.1998 a dále, že postupní smlouva ze dne 27.2.1998 byla uzavřena v souladu se zákonem, neboť má písemnou formu (§ 524, odst. 1 obč. zák.) a byla uzavřena svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. Vyplývá z ní, která pohledávka a v jaké výši je postupitelem postupována a o svobodě a vážnosti vůle postupitele svědčí jeho následný dopis adresovaný žalobci dne 4.3.1998. Pro úplnost pak lze uvést, že výpověď svědka F. byla pro soud nevěrohodná i z toho důvodu, že svědek rovněž tvrdil, že s ZZN a.s. se následně dohodl na neplatnosti postupní smlouvy z 27.2.1998 a uzavřel s ním dne 6.3.1998 novou postupní smlouvu. Jak však bylo prokázáno, mezi ZZN a.s. a svědkem R. byla sice skutečně uzavřena dne 6.3.1998 postupní smlouva, která však k předmětné postupní smlouvě z 27.2.1998 neměla žádný vztah, nýbrž se týkala pohledávek, které postupiteli měly ve vztahu k žalobci teprve v budoucnosti vzniknout.

Dle ust. § 451 odst. 1 a odst. 2 Obč. zák. č. 40/1964 Sb. v platném znění (dále jen „Obč.z.“), kdo na úkor jiného se bezdůvodně obohatí, musí toto obohacení vydat. Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl a jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. Na základě tohoto právního vymezení a provedených důkazů má soud za prokázané, že zaplacením částky 1.075.798,50 Kč dne 23.3.1998 se žalovaný bezdůvodně obohatil a je povinen tuto částku vydat žalobci a proto soud rozhodl jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Žalovaný v nároku A) ve své závěrečné řeči namítl tyto skutečnosti: nedostatek aktivní legitimace žalobce, promlčení uplatněného nároku a dále absolutní neplatnost postupní smlouvy ze dne 27.2.1998, neboť bylo prokázáno, že smlouva jako list papíru byl „bianco“ podepsán žalovaným a teprve bez jeho vědomí, nesprávnými údaji, dodatečně několika různými psacími stroji doplňován.

K jednotlivým skutečnostem uváděnými žalovaným zaujal soud tato stanoviska: námitku nedostatku aktivní legitimace žalobce posoudil takto: z pravomocného usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26.6.2002 č.j. F 12814/2002 o právním nástupnictví Xaverov a.s., Praha 4, V lužích 735/6 ze společnosti Drůbežářský podnik Libuš a.s., Praha 4, Libušská 735, IČ 425730373 a dále úplným výpisem z obchodního rejstříku Městského soudu v Praze odd. B vložka 1539 ze dne 31.8.2005 a úplným výpisem z obchodního rejstříku Městského soudu v Praze odd. B vložka 1473 ze dne 31.8.2005, úplným výpisem z obchodního rejstříku MS v Praze odd. B vložka 1473 ze dne 6.4.2006, úplným výpisem z obchodního rejstříku MS v Praze odd. B vložka 6027 ze dne 6.4.2006, úplným výpisem z obchodního rejstříku MS v Praze odd. B vložka 7761 ze dne 6.4.2006 a fotokopii Notářského zápisu NZ 305/99-N 339/99 sepsaný dne 28.5.1999 JUDr. Marií Malou, notářkou v Praze, Praha 2, Karlovo nám. 17, ve věci založení akciové společnosti Xaverov holding a.s., úplnými výpisy z obchodního rejstříku vedeného MS v Praze, a to oddíl B vložka 10217, oddíl C vložka 17612, oddíl C vložka 39459, oddíl B vložka 1161, oddíl B vložka 1142, oddíl C vložka 1977, oddíl B vložka 9673, oddíl B vložka 10827, vše ze dne 2.6.2006 a dále oddíl B vložka 7761, oddíl B vložka 1262, oddíl B vložka 6027, oddíl B vložka 1539 a oddíl B vložka 1473, vše ze dne 5.6.2006 a z usnesení zdejšího soudu č.j. 48Cm 21/2001-176 z 19.4.2007 a usnesení Vrchního soudu

v Praze čj. 6Cmo 200/2007-185 ze dne 17.10.2007 týkajících se posouzení právního nástupnictví žalobce v tomto řízení včetně rozhodnutí MS v Praze č.j. 3Cm 57/2002-86 ze dne 3.6.2004 a rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako souhrn odvolacího č.-j. 6 Cmo 299/2004-111 ze dne 11.5.2005 jako soudu odvolacího, ve kterých právě žalovaný se domáhal na společnosti Xaverov a.s., Praha 4, V Lužích 735/6, IČ 26708850, zaplacení částky 1.326.628,- Kč a kdy právě výše uvedenými rozsudky byl nynější žalobce zavázán k úhradě výše uvedené částky žalovanému, neboť v tomto řízení nebyla zjištěna existence nedostatku pasivní legitimace na straně žalovaného, neb skutečnost, že uplatněné nároky vůči Ing. R. [REDAKCE] F. [REDAKCE], nejsou závazky žalobce v tomto řízení a dospěl k tomuto závěru shodnému jako v rozsudku původním. Majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního důvodu, nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, když i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. Na základě tohoto právního hodnocení a provedení důkazů má soud za prokázané, že žalobci vzniklo právo na vydání částky 1,075.798,50 Kč.

Žalovaný u nároku A) namítal tyto skutečnosti: nedostatek aktivní legitimace žalobce, promlčení nároku, neplatnost smlouvy ze dne 27.2.1998 a zamítnutí jeho návrhu na doplnění dokazování pokud jde o neplatnost výše uvedené smlouvy a výsledkem svědků a vypracováním znaleckého posudku z oboru grafologie.

K jednotlivým námitkám žalovaného zaujal soud toto stanovisko:

Věcně aktivní legitimace žalovaného společnost XAVEROV holding a.s., byla založena rozhodnutím zakladatelů společností XAVEROV a.s., se sídlem Kozí 1, 110 01 Praha 1, IČ 45274037, Drůbež – vejce a.s., se sídlem Moravské Budějovice, K Hoře 735, PSČ 676 21, IČ 49971549, Českomoravská potravinářská a.s., se sídlem Libušská 735, 140 00 Praha 4, IČ 25052691 a Drůbežářský podnik Libuš a.s., se sídlem Libušská 735, 140 00 Praha 4, IČ 45273073 ze dne 28.5.1999, o čemž byl sepsán notářský zápis NZ 305/99, N 339/99. Žalobce byl založen bez výzvy k upsání akcií dle ustanovení § 172 zák. č. 513/1991 Sb. v platném znění a zakladatelé vložili do základního kapitálu společnosti nepeněžitě vklady – celé své podniky, tj. soubor veškerých věcí, práv a majetkových hodnot, které patřily zakladatelům a sloužily k provozování podniku. Žalobce vznikl dne 19.7.1999 zápisem do obchodního rejstříku vedeného u Krajského obchodního soudu v Praze, nyní Městského soudu v Praze. Podle v době založení a vzniku žalobce platných ustanovení § 59 odst. 4 a § 477 odst. 1 obchodního zákoníku přešla na žalobce všechna práva a závazky s vkládanými podniky související. Na žalobce tudíž přešla také veškerá práva a závazky společností Drůbežářský podnik Libuš a.s. a XAVEROV a.s., tento závěr učinil soud na základě notářského zápisu NZ 305/99, N 339/99 ze dne 28.5.1999 ve věci založení akciové společnosti, jeho neplatnost neshledal příslušný rejstříkový soud a tento zápis promítl dále ve svých rozhodnutích o založení společnosti, a to včetně i přechodu závazků na právního předchůdce žalobce.

K námitce promlčení zaujal soud toto stanovisko:

Promlčením návrhu ke dni 25.3.2000. Dle ust. § 107 odst. 1 a odst. 2 Obz se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí za dva roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že nedošlo k bezdůvodnému obohacení a kde se na jeho úkor obohatil. Nejpozději se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za tři roky a jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za deset let ode dne, kdy k němu došlo. Žalovaný sice oznámil společnosti Drůbežářský podnik Libuš a.s. postoupení faktur č. [REDAKCE] a [REDAKCE] oznámením o

postoupení pohledávek ze dne 4.3.1998, ale následně této společnosti sdělil, že toto postoupení je neplatné a vyzval ji k úhradě těchto faktur své osobě. Společnost Drůbežářský podnik Libuš a.s. tomuto uvěřila, faktury žalovanému ze dne 23.3.1998 uhradila a byla v domněnání, že tak učinila správně. Nevěděla tedy, že tímto se žalovaný bezdůvodně obohatil. Proto nebyla ochotna faktury uhradit společnosti Zemědělské zásobování a nákup Pelhřimov a.s., která byla nucena domáhat se jejich zaplacení soudní cestou. Právní předchůdce žalobce se dozvěděl i o tom, že se žalovaný přijetím těchto částek obohatil, až po právní moci rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 11Co 453/2000 ze dne 11.12.2000. Od tohoto dne běžela uvedená dvouletá tzv. subjektivní promlčecí doba. V době podání žaloby, tj. 9.3.2004, tedy tato promlčecí doba neuplynula. Co se týče tzv. objektivní promlčecí doby, ta počala běžet ode dne, kdy se žalovaný bezdůvodně obohatil, tj. kdy převzal uvedené částky, tj. 23.3.1998. Žalovaný od počátku věděl, že částky převzal neoprávněně, tj. obohatil se úmyslně, kdy zde platí desetiletá promlčecí doba. I v případě uplatnění tříleté promlčecí doby, tj. neúmyslného bezdůvodného obohacení, však nárok v době podání žaloby, tj. dne 9.3.2001 nebyl promlčen, když neuplynula tříletá promlčecí doba.

Ve věci námitky týkající se neplatnosti postoupení smlouvy ze dne 27.7.1998 včetně oznámení o postoupení pohledávky ze dne 4.3.1998 soud vyšel ze skutkových zjištění a důkazů provedených před vydáním původního rozsudku, které doplnil o důkazy navržené žalovaným a které soud nevyzvedl před vydáním původního rozsudku. Jednalo se o vypracovaný znalecký posudek PhDr. Jiřího Valešky, znalce z oboru písmo znalectví ze dne 3.8.2008 a následné výpovědi soudního znalce. Dále o výslech Ing. J. Š., JUDr. E. H. a Ing. I. R. a to s dokazováním a závěry již výše citovaných a to ke každému důkazu zvlášť.

Na základě původního dokazování z provedeného dokazování soud dospěl k tomuto závěru.

Ve věci, že neplatnost smlouvy ze dne 27.2.1998 a z důvodu, že v době jejího podpisu byla neurčitá, neboť neobsahovala projev vůle účastníků, neboť byla podepsaná nevyplněná (§ 37 odst. 1 Obz) a byla dodatečně bez vědomí žalobce doplněna a upravována. K této námitce provedl soud dokazování spisem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 9C 377/99, kterým se zabýval v rámci sporného řízení žalobou společností Zemědělské zásobování a nákup Pelhřimov a.s. (následně HYDRO ZZN a.s. od 1.10.1998) proti právnímu předchůdci žalobce Drůbežářský podnik Libuš a.s., Praha 4 o zaplacení částky 2,411.674,65 Kč, a to na základě postupní smlouvy ze dne 27.2.1998. Při posouzení námitek žalovaného soud vyšel z odůvodnění a závěru pravomocného rozsudku OS Praha 4 č.j. 9C 377/99 ze dne 18.5.2000, potvrzený následně VS v Praze č.j. 11Co 453/2000-70 ze dne 11.12.2003, z kterého mimo jiné vyplulo, že s ohledem na shora uvedené námitky odpůrce soud jako předběžnou otázku posuzoval především platnost postupní smlouvy ze dne 27.2.1998. Dospěl přitom především k závěru, že smlouva byla za navrhovatele podepsána osobou k tomu oprávněnou, neboť Int. J. Š. měl platnou plnou moc od Ing. Z. K., udělenou dne 26.2.1998. Jak vyplývá z úplného výpisu z obchodního rejstříku, Ing. Z. K. jakožto navrhovatele a zároveň jeho měl oprávnění vystupovat za navrhovatele a rovněž měl podpisové právo. Udělil tak dne 26.2.1998 Ing. J. Š. platnou plnou moc, na základě které Ing. Š. podepsal v zastoupení navrhovatele postupní smlouvu ze dne 27.2.1998. S ohledem na další námitku neplatnosti postupní smlouvy vnesenou odpůrcem soud zkoumal, zda smlouva nebyla uzavřena v souladu s ust. § 37 odst. 1 obč. zák., dle něhož právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, jinak je neplatný. K okolnostem uzavření postupní smlouvy soud jako svědky vyslechl Ing. R. F. i Ing. J. Š., kteří postupní smlouvu podepsali, a po zhodnocení jejich svědeckých

výpovědi v souvislosti s dalšími listinnými důkazy dospěl k závěru, že postupní smlouva ze dne 27.2.1998 byla platně uzavřena, k otázce data uzavření postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 oba svědci vypověděli, že si již nevzpomínají, zda smlouva byla uzavřena právě 27.2.1998, tedy dne, jehož datum je na smlouvě uvedeno. Protože jakýkoli jiný důkaz o opaku soudu předložen nebyl, vycházel soud nadále z toho, že k uzavření postupní smlouvy mezi Ing. F. [redacted] a navrhovatelem došlo skutečně dne 27.2.1998. Svědek Š. [redacted] dále vypověděl, že v okamžiku, kdy smlouvu podepisoval, na ní byly uvedeny obě peněžité částky, tedy i částka 2,411.674,65 Kč, představující výši postoupené pohledávky. Svědek F. [redacted] naopak vypověděl, že v okamžiku, kdy smlouvu podepisoval, na ní jedna ze dvou peněžitých částek chyběla. V souvislosti s tím právě navrhovatel tvrdil, že částka představující postoupenou pohledávku, byla na smlouvu připsána dodatečně. Žádný důkaz o tomto tvrzení však soudu předložen nebyl, s výhradou výpovědi svědka F. [redacted], které však soud neuvěřil, a dále s výhradou dopisu tohoto svědka ze dne 17.3.1998, k jehož obsahu soud nepřihlédl. Soud k těmto závěrům dospěl především na základě dalšího listinného důkazu, a to dopisu svědka F. [redacted] ze dne 4.3.1998, jímž tento svědek oznámil odpůrci postoupení pohledávky ve výši žalované částky ve prospěch navrhovatele a zároveň odpůrce vyzval, aby úhradu pohledávky v uvedeném dopise znovu specifikované uhradil na účet navrhovatele jakožto postupníka. Z provedených důkazů tak vyplývá, že smlouvou ze dne 27.2.1998 postupitel Ing. F. [redacted] postoupil navrhovateli svou pohledávku za odpůrcem ve výši 2,411.674,65 Kč a svým dopisem datovaným o pět dnů později tuto skutečnost ve smyslu § 526 obč. zák. oznámil odpůrci, což ostatně ani svědek F. [redacted] nepopřel. Vyčíslení postoupené pohledávky v dopise svědka F. [redacted] ze dne 4.3.1998 odpovídá jejímu vyčíslení v postupní smlouvě a stěžejí lze proto přihlédnout k dopisu svědka F. [redacted] datovanému o dalších 13 dní později, v němž tento svědek uvádí, že postupní smlouvu považuje za neplatnou, neboť ji podepsal blanco. Dopis svědka F. [redacted] ze dne 17.3.1998 tak soud považuje za účelový s tím, že souvisel s dalšími obchodními vztahy tohoto svědka a navrhovatele a na otázku platnosti postupní smlouvy nemůže mít obsah tohoto dopisu žádný vliv. Za pravdu lze dát odpůrci pouze v tom, že pokud byla v postupní smlouvě postupována pohledávka rovněž specifikována fakturami, které měly tvořit její přílohu, je v této části smlouva neurčitá, neboť jak bylo prokázáno, faktury, jimiž postupitel F. [redacted] jakožto původní věřitel odpůrce účtoval odpůrci svoji pohledávku později postoupenou navrhovateli, byly vystaveny svědkem F. [redacted] až den po podpisu postupní smlouvy. Tato skutečnost však na platnost postupní smlouvy nemůže mít žádný vliv, neboť vedle odkazu na předmětné faktury byla postupována pohledávka ve smlouvě rovněž vyčíslena a dále bylo uvedeno, že se jedná o pohledávku svědka F. [redacted] za dodávku jatečních kuřat odpůrci. Lze tak uzavřít, že postupní smlouva ze dne 27.2.1998 byla uzavřena v souladu se zákonem, neboť má písemnou formu (§ 524, odst. L obč. zák.) a byla uzavřena svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. Vyplývá z ní, která pohledávka a v jaké výši je postupitelem postupována a o svobodě a vážnosti vůle postupitele svědčí jeho následný dopis adresovaný odpůrci dne 4.3.1998. Pokud pak odpůrce v závěru řízení uváděl, že svědek F. [redacted] jakožto postupitel uzavřel postupní smlouvu v tísní, ani toto tvrzení nemůže mít žádný vztah k otázce platnosti této smlouvy, a to s odkazem na ust. § 49 obč. zák. pro úplnost pak lze uvést, že výpověď svědka F. [redacted] byla pro soud nevěrohodná i toho důvodu, že svědek rovněž tvrdil, že s navrhovatelem se následně dohodl na neplatnosti postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 a uzavřel s ním dne 6.3.1998 novou postupní smlouvu. Jak však bylo prokázáno, mezi navrhovatelem a svědkem F. [redacted] byla sice skutečně uzavřena dne 6.3.1998 postupní smlouva, která však k předmětné postupní smlouvě ze dne 27.2.1998 neměla žádný vztah, nýbrž se týkala pohledávek, které postupiteli měly ve vztahu k odpůrci teprve v budoucnu vzniknout.

Dále soud provedl dokazování výsledkem Ing. R[redacted] F[redacted], bytem J[redacted], K[redacted], z kterého soud zjistil, že dne 4.3.1998 nepodepsal prohlášení o postoupení pohledávky (ani kdykoliv jindy) 2,411.674,65 Kč avšak až současně se smlouvou ze dne 27.2.1998 podepsal blanco formulář o postoupení pohledávky.

Při novém projednání doplněného o nově shora uvedené důkazy je soud vyhodnotil tak, že ze znaleckého posudku vypracovaného PhDr. Jiřího Valešky ze dne 3.8.2009 a výpovědi PhDr. J[redacted] V[redacted], JUDr. E[redacted] H[redacted], Ing. J[redacted] Š[redacted] a Ing. I[redacted] R[redacted] nelze dovodit tu skutečnost, že tato smlouva byla po jejím podpisu postupitelem a postupníkem měněna nebo dopisována třetí osobou.

Ze znaleckého posudku lze dovodit, že podepsaná smlouva ze dne 27.2.1998, jakož i oznámení o postoupení pohledávky byla podepsána Ing. R[redacted] F[redacted] a v případě postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 a dále, že se jednalo o osoby oprávněné tuto smlouvu podepsat.

Znalecký posudek konstatoval, že postupní smlouva ze dne 27.2.1998 nebyla sepsána najednou, že bylo použito předtištěného FORMULÁŘE, do kterého byly dopisovány další texty psacím strojem a dále, že ručně psaná částka 2,411.674,65 Kč není napsána rukou žalovaného. Současně však nebylo prokázáno, kdy tato částka byla napsána, a to před nebo po jejím podpisem Ing. R[redacted] F[redacted] a Ing. J[redacted] Š[redacted]m. Dále z výpovědi JUDr. E[redacted] H[redacted] vyplynulo, že takovéto smlouvy byly připravovány v obchodním oddělení, že se používalo příslušných formulářů a že pokud bylo něco měněno nebo bylo dopisováno do těchto listin, že toto bylo tvořeno v obchodním oddělení ZZN a.s. Z výpovědi svědků JUDr. E[redacted] H[redacted] a Ing. J[redacted] Š[redacted] pak soud dovodil, že podklady k uzavírání obchodních smluv byly připravovány v obchodním oddělení, následně projednány statutárními zástupci a v případě dohody byly následně podepsány. Soud hodnotí tento opakovaný postup jako obchodní zvyklost pro případ uzavírání obchodních smluv, postoupení pohledávek a závazků a pohledávek mezi žalobcem žalovaným společností ZZN a.s. a společností VYK s.r.o., a to ve smyslu § 264 odst. 1 a odst. 2 zák. č. 513/1991 Sb. v platném znění, přičemž skutečnosti dále § 265 cit. zákona nebyly zjištěny.

Lze tedy na závěr uzavřít, že žalovanému i přes doplnění dokazování prokázat, že se u postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 došlo k její manipulaci bez vědomí žalovaného, a to způsobem jím uváděným tj. dopisování dlužných částek v neprospěch žalovaného. Soud s ohledem na výše uvedené považuje tuto smlouvu ze dne 27.2.1998 za platně uzavřenou a tedy za závaznou pro obě strany. Důkazem o opaku tohoto závěru by např. byla Fotokopie postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 podepsaná oběma statutárními zástupci, avšak s jinými údaji, než je na originálu smlouvy, neboť není obvyklé v obchodním styku, že smlouvy se podepisují pouze v jednom vyhotovení, ale obvykle v počtu dle počtu účastníků tohoto smluvního vztahu, ale takovýto přímý důkaz v tomto případě chybí. Lze tak uzavřít, pokud jde o nárok A) že žaloba byla podána důvodně, a to do výše 545.127,30 Kč s 10% úrokem z prodlení od 24.1.2001 do zaplacení a to s odkazem na zpětvzetí žalobce ve výši 530.671,20 Kč ze dne 31.8.2005 ve spojení s usnesením zdejšího soudu čj. 48Cm 21/2001-175 ze dne 17. 4. 2007.

Nárok B) – žalobce uplatnil návrh na zaplacení celkové částky ve výši 1,757.604,60 Kč s příslušenstvím. Po provedeném dokazování bylo rozhodnuto, že žadatel neunesl důkazní břemeno, neboť nebyly soudu předloženy originály jím navrhovaných důkazů, které žalovaný projednal a žaloba byla v této části zamítnuta. K odvolání žalobce odvolací soud v části rozsudku týkající se zamítnutí žaloby do výše 1,757.604,60 Kč s přísl. rovněž zrušil a věc

vrátil k novému projednání a to mimo jiné i s odůvodněním, že v případě kdy účastník neunese důkazní břemeno a nepředloží věrohodné důkazy, jeho požadavku nevyhoví. Skutečnost, že důkazy, jimiž žalobce prokazuje oprávněnost svého požadavku, byly předloženy ve fotokopiích, nemůže samo o sobě být důvodem pro jejich neprovedení a pro zamítnutí žaloby.

Při novém posouzení nároku B) soud vyšel z těchto zjištění. Žaloba na zaplacení částky 1,757.604,60 Kč byla doručena na zdejší soud dne 9.3.2001. Touto žalobou se žalobce domáhal zaplacení celkové částky 1,757.604,60 Kč s přísl. Svůj návrh pak odůvodnil takto: Smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 24.2.1998 postoupila společnost Xaverov a.s., Praha 1, Kozi 4 jako postupitel společnosti Drůbežářský podnik Libuš, a.s., Praha 4, Libušská 735 jako postupníkovi své pohledávky vůči žalovanému Ing. R. [REDACTED] F. [REDACTED] z faktur, kterými vyúčtovala kupní ceny za dodaná jednodenní kuřata a krůťata. Odběratel potvrdil převzetí zboží na dodacích listech. Jedná se o fakturu č. [REDACTED] ze dne 15.1.1998 na částku 1,427.995,- Kč, splatnou dne 15.3.1998 a fakturu č. [REDACTED] ze dne 17.10.1997 na částku 543.156,60 Kč, splatnou dne 31.10.1997. Celkem jde o částku 1,971.151,60 Kč. Žalovaný Ing. F. [REDACTED] jako prodávající dodal Drůbežářskému podniku Libuš, a.s. jako kupujícímu jatečná kuřata a kupní cenu vyúčtoval fakturou č. [REDACTED] ze dne 1.3.1998 na částku 213.547,- Kč. Vzhledem k existenci vzájemných pohledávek Drůbežářského podniku Libuš, a.s. z postoupených pohledávek ve výši 1,971.151,60 Kč a žalovaného Ing. F. [REDACTED] ve výši 213.547,- Kč, provedl Drůbežářský podnik Libuš, a.s. zápočet pohledávky žalovaného. Na fakturu č. [REDACTED] bylo z pohledávky žalovaného započteno 92.118,85 Kč, takže zbývá zaplatit 1,335.876,15 Kč. Na fakturu č. [REDACTED] bylo z pohledávky žalovaného započteno 121.428,15 Kč, takže zbývá zaplatit 421.728,45 Kč. Zápočtem zanikla jen část pohledávek Drůbežářského podniku Libuš, a.s. vůči žalovanému. Žalovaný je povinen zaplatit zbytek postoupených pohledávek ve výši 1,757.604,60 Kč, s nimiž je žalovaný v prodlení. Svůj návrh pak prokazoval fotokopií postupní smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 27.2.1998, fotokopií faktur č. [REDACTED], č. [REDACTED] včetně dodacích listů a fakturou č. [REDACTED].

Žalovaný navrhl zamítnutí tohoto návrhu z těchto důvodů: soudu nebyl jako důkaz předložen originál postupní smlouvy ze dne 24.2.1998, nebyla zjištěna pravost této listiny a žalovaný ji odmítá. Má za to, že něco takového bylo dodatečně klamným způsobem vypracováno. Bez originálu není možnost pravost listiny zjistit. Není tak vyloučeno xeroxové zmanipulování, montáž různých listin, apod. Žalovaný zdůrazňuje, že za celé důkazní řízení žalobce nepředložil žádný dopis, kterým by jak postupitel či postupník žalovanému oznámili, že došlo k postoupení daného nároku. A vyzvali ho k plnění. Nikdy nedostal od nikoho takovéto oznámení, že došlo k uzavření postupní smlouvy a převodu nároku a ani výzvu k úhradě tohoto nároku. Tato skutečnost je podporována předloženými listinami výpisy z bankovních účtů, interní vnitropodnikovou zprávou žalobce podepsanou svědkyní H. [REDACTED], to vše prokazuje vzájemné započtení. Žádný nárok žalobci nevznikl. Rovněž i v tomto nároku žalovaný vznesl námitku nedostatku věcně aktivní legitimace, když tento konkrétní nárok na XAVEROV holding, a.s. vůbec nepřešel upsáním akcií. Dále namítl také promlčení uplatněného nároku, a to s ohledem na datum splatnosti faktur č. [REDACTED] a č. [REDACTED] ke dni 30.6.2002, kdy došlo teprve ke sloučení právního předchůdce (Drůbežářského podniku Libuš). Na svých tvrzeních pak setrval i po provedeném dokazování.

Soud provedl dokazování těmito listinami za použití provedených důkazů a zjištění uvedených v rozsudku KS č.j. 48 Cm 21/2001.139 ze dne 29.6.2006, z faktury č. [REDACTED] ze dne 17.10.1997 se splatností 31.10.1997, dodacích listů č. 071214 ze dne 12.1.1998 a č. dodacích listů č. 310/97 ze dne 14.10.1997, že právní předchůdce žalobce dodal žalovanému

dne 14.10.1997 10251 kusů jednodenních kuřat, že žalovaný tuto dobírku jednodenních kuřat převzal a za tuto dodávku byla vyúčtována celková částka 543.156,60 Kč se splatností 31.10.1997.

Z faktury č. [REDAKCE] ze dne 15.1.1998 a dodacích listů č. [REDAKCE] a dodacích listů č. [REDAKCE], že právní předchůdce žalobce dodal žalovanému dne 8.1.1998 celkem 78000 kusů jednodenních kuřat a dne 12.1.1998 celkem 74500 kusů jednodenních kuřat, že žalovaný tyto dodávky převzal a dále, že za tyto dodávky byla vyúčtována celková částka 1.427.995,- Kč se splatností 15.3.1998.

Z faktury č. [REDAKCE] ze dne 1.3.1998, že žalovaný jako prodávající dodal právnímu předchůdci žalobce jateční kuřata v celkové částce 213.547,- Kč.

Ze souhlasného vyjádření žalobce i žalovaného, že částka 213.547,- Kč byla započtena na fakturu č. [REDAKCE] a na fakturu č. [REDAKCE] byla započtena částka 121.428,15 Kč.

Že provedeným zápočtem byla původní dlužná částka ponížena na částku, která činí celkově 1,757.604,60 Kč.

Z odporu do platebního rozkazu žalovaného žalovaným ze dne 12.6.2001, že žalovaný prokazuje, že uzavřel doklady se společností Xaverov, a.s. a potvrzuje splatnost vystavených faktur, které jsou uvedeny v žalobě i celkovou částku s tím, že tyto dluhy byly zaplacený započtením na základě postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 společností Xaverov a.s. a které tak získala společnost Drůbežářský podnik Libuš. Započtení se týkalo započtení faktur č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE].

Z pravomocného rozsudku MS v Praze čj. 39Cm 420/98-58 ze dne 17.5.2002, že žalobci bylo uloženo zaplatit částku 841.741,00 Kč s příslušenstvím za dodávky 31392 kusů kuřat ve sjednané ceně 841.741,- Kč, vyúčtovanou fakturou č. [REDAKCE] ze dne 1.3.1989.

Z pravomocného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2000 tak zjistil, že z postupní smlouvy uzavřené mezi HYDRO ZZN a.s. Pelhřimov, (dále jen ZZN a.s.) a ing. R [REDAKCE] F [REDAKCE] dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že ing. R [REDAKCE] F [REDAKCE] jakožto postupitel dluží ke dni 25.2.1998 ZZN a.s. jakožto postupníkovi částku 7.857.680,- Kč za dodávky svoji pohledávku vůči Drůbežářskému podniku Libuš a.s. za dodávky jatečních kuřat, vzniklou na základě faktur, které tvoří přílohu této smlouvy, v celkové výši 2,411.674,65 Kč. Postoupení pohledávky oznámil postupitel dlužníkovi obratem po podpisu této smlouvy.

Z faktury č. [REDAKCE] vystavené dne 28.2.1998 bylo zjištěno, že touto fakturou fakturuje ing. R [REDAKCE] F [REDAKCE] žalobci částku 1,335.876,15 Kč, a to na základě plnění ze dne 25.2.1998 – dodávka jatečních kuřat, faktura je splatná dne 28.3.1998.

Z kupní smlouvy uzavřené dne 24.2.1998 mezi ing. R [REDAKCE] F [REDAKCE] jakožto prodávajícím a žalobcem jakožto kupujícím bylo zjištěno, že prodávající se zavazuje vyrábět a v roce 1998 kupujícímu dodávat jateční kuřata, jejichž počet a hmotnost je dále ve smlouvě specifikována, a to dle oběma stranami odsouhlaseného harmonogramu a kupující se zavazuje toto zboží od prodávajícího odebírat. Cena se stanoví dohodou prodávajícího a kupujícího při jednotlivých dodávkách jateční drůbeže v závislosti na vývoji nákladů v prvovýrobě a cen na trhu. Kupující zaplatí kupní cenu na účet prodávajícího do 30ti dnů ode dne obdržení faktury prodávajícího.

Ze smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené dne 24.2.1998 mezi obchodní společností Xaverov a.s. jakožto postupitelem a Drůbežářským podnikem Libuš a.s., Praha 4 jakožto postupníkem bylo zjištěno, že postupitel má pohledávku vůči podnikateli ing. R [REDAKCE] F [REDAKCE] ve výši 1,971.151,60 Kč, plynoucí z neuhrazených faktur za dodávku drůbeže. Konkrétně se jedná o fakturu č. [REDAKCE] na částku 543.156,60 Kč, splatnou dne

31.10.1997 a o fakturu č. [REDAKCE] na částku 543.156,60 Kč, splatnou dne 31.10.1997 a o fakturu č. [REDAKCE] na částku 1,427.995,- Kč, splatnou dne 15.3.1998, faktury jsou řádně doloženy dodacími listy potvrzenými odběratelem. Obchodní společnost Xaverov a.s. postupuje pohledávku ve výši 1,971.151,60 Kč odpůrci dnem podpisu této smlouvy za úplatu ve výši postoupené pohledávky. Dále tak, že výše uvedeným pravomocným rozsudkem byl žalobce zavázán k zaplacení částky 2,411.674,65 Kč s přísl. od 28.3.1998 do zaplacení společnosti ZZN a.s. .

- z faktury č. [REDAKCE] vystavenou na částku 213.547,- Kč ze dne 1.3.1998 soud zjistil, že žalovaný dodal žalobci jateční kuřata a dále ze souhlasného stanoviska v tom, že tato částka zanikla započtením a to tak, že o tuto částku byly poníženy faktury č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] jejichž zaplacení je předmětem tohoto nároku.

- z faktury č. [REDAKCE] na částku 1,335.876,15 Kč, že tato byla vystavena dne 28.2.1998 žalovaným za dodávku jatečních kuřat, že tato částka byla původně fakturována žalobci, avšak, že tato faktura byla postupní smlouvou ze dne 27.2.1998 postoupena společnosti Zemědělské zásobování a nákup Pelhřimov a.s.

Z výše uvedeného dokazování a jednotlivých důkazů pak soud zjistil, že na základě postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 postoupila společnost Xaverov a.s., Koží 4 jako postupitel společnosti Drubežářský podnik Libuš a.s. Praha 4, Libušská 735 jako postupníkovi své pohledávky vůči žalovanému a to konkrétně z faktur č. [REDAKCE] ze dne 15.1.1998 na částku 1,427.995,- Kč a č. [REDAKCE] na částku 543.156,60 Kč a dále, že tato částka byla následně ponížena o částku 213.547,- Kč z faktury č. [REDAKCE] ze dne 1.3.1998. Tento závěr soud učinil na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 24.2.1998, pravomocného rozsudku OS pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2000, vyjádření žalovaného označeného jako odpor proti platebnímu rozkazu ze dne 12.6.2001 a z faktur č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], včetně dodacích listů, a faktury č. [REDAKCE]. Dále soud zjistil z pravomocného rozsudku MS v Praze č.j. 39Cm 420/88-58 ze dne 17.5.2002, že v tomto případě žalobce byl zavázán zaplatit žalovanému částku 841.741,- Kč s přísl. představující fakturu č. [REDAKCE] ze dne 1.3.1998 vystavenou žalovaným a která je předmětem žaloby spočívající v započtení této částky. Dále soud zjistil z postupní smlouvy ze dne 27.2.1998 jejichž platností se zabýval soud v nároku A) a z faktury č. [REDAKCE] na částku 1,335.876,15 Kč, že tato byla postoupena platnou smlouvou společnosti Zemědělské zásobování a nákup Pelhřimov a.s. a která je rovněž předmětem obrany žalovaného spočívající v započtení této částky.

Na základě výše uvedeného dokazování soud učinil skutkový závěr takový, že uplatněný nárok B) žalobcem je důvodný a ve správné výši, a to z důvodu, že tvrzení žalovaného spočívající v započtení faktur č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] lze akceptovat pouze u faktury č. [REDAKCE] na částku 213.547,- Kč což však uvedl již žalobce ve svém žalobním návrhu. Započtení faktur č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] se žalovanému nepodařilo prokázat, a to na základě již shora uvedených zjištění.

Podle § 524, odst. 1, 2 obč. zák. může věřitel svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit písemnou smlouvou jinému. S postoupenou pohledávkou přechází i její příslušenství a všechna práva s ní spojená.

Podle § 526 odst. 1, 2 obč. zák. postoupení pohledávky je povinen postupitel bez zbytečného odkladu oznámit dlužníkovi. Dokud postoupení pohledávky není oznámeno dlužníkovi nebo dokud postupník postoupení pohledávky dlužníkovi neprokáže, zproští se

dlužník závazku plněním postupiteli. Oznámi-li dlužníku postoupení pohledávky postupitel, není dlužník oprávněn se dožadovat prokázání smlouvy o postoupení.

Podle § 580 obč. zák. mají-li věřitel a dlužník vzájemné pohledávky, jejichž plnění je stejného druhu, zaniknou započtením, pokud se vzájemně kryjí, jestliže některý z účastníků učiní vůči druhému projev směřující k započtení. Zánik nastane okamžikem, když se setkají pohledávky způsobilé k započtení.

Podle ust. § 409 obch. zák. kupní smlouvou se prodávající zavazuje dodat kupujícímu movitou věc (zboží) určenou jednotlivě nebo co do množství a druhu a převést na něho vlastnické právo k této věci a kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu. Ve smlouvě musí být kupní cena dohodnuta nebo musí v ní být alespoň stanoven způsob jejího dodatečného určení, ledaže z jednání o uzavření smlouvy vyplývá vůle stran ji uzavřít i bez určení kupní ceny. V tomto případě je kupující povinen zaplatit kupní cenu stanovenou podle § 448.

Podle ust. § 337 obch. zák. právo se promlčí uplynutím promlčecí doby stanovené zákonem. Promlčení podléhá všechna práva ze závazkových vztahů s výjimkou práva vypovědět smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou.

Podle ust. § 397 obch. zák. nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.

Soud tedy v tomto případě dospěl k závěru, a to i přes námitky žalovaného uvedené, že jeho návrh na zaplacení celkové částky ve výši 1,075.798,- Kč s příslušenstvím je v celém rozsahu důvodný. Platnou smlouvou o postoupení pohledávky dle ust. § 524 odst. 1 obč. zák. došlo k postoupení pohledávek specifikovaných ve fakturách č. ██████ ze dne 15.1.1998 a č. ██████ ze dne 17.10.1998 a to postupní smlouvou ze dne 24.2.1998 vůči žalovanému, který objem dodávek a cenu potvrdil na dodacích listech a v průběhu řízení je nikterak nerozporoval. Dle ust. § 580 obč. zák. pak došlo k započtení faktury č. ██████ ze dne 1.3.1998 vystavené žalovaným k započtení za faktury č. ██████ ze dne 15.1.1998 a č. ██████ ze dne 17.10.1998, takže původní dlužná částka 1,971.151,60 Kč byla v žalobě ponížena na částku 1.757.604,60 Kč k započtení faktur č. ██████ na Kč 841.741,- Kč, však nemohlo dojít, neboť k zaplacení této částky žalovanému byl žalobcem zavázán rozsudkem MS v Praze č.j. 39Cm 420/98-58 ze dne 17.5.2002 i odvolacím soudem. Stejně tak nemohlo dojít k započtení částky 1,335.876,15 Kč z faktury č. ██████, neboť tuto pohledávku postoupil žalovaný postupní smlouvou ze dne 27.2.1998 společnosti Zemědělské zásobování a nákup Pelhřimov a.s. Tato skutečnost je potvrzena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 čj. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2000 potvrzeného odvolacím soudem, ve kterém byl žalobce na základě postupní smlouvy ze dne 27.3.1998 zavázán k úhradě faktury č. ██████ společnosti HYDRO ZZN a.s. Pelhřimov, Nádražní 805.

S odkazem na vše shora uvedené soud žalobě v celém rozsahu vyhověl, nároku B), a to za použití § 524 a následujících obč. zák., která se vztahují i na vztahy mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, neboť obchodní zákoník speciální úpravu institutu postoupení pohledávky neobsahuje.

Soud k jednotlivým námitkám žalovaného považuje dále uvést tyto skutečnosti: K otázce aktivní legitimace žalobce pokud jde o nároku B) odkazuje na odůvodnění této námitky při posouzení nároku A) této žaloby, dále pak odkazuje na již citovaná pravomocná rozhodnutí Městského soudu v Praze čj. 39Cm 410/98-58 ze dne 17.5.2002 dle kterého byl

žalobce zavázán k úhradě částky 841.741,- Kč s příslušenstvím právě žalovanému a kde byla námitka legitimace žalobce zkoumána a i na pravomocné rozhodnutí OS pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2000, kde byla rovněž zkoumána legitimace žalobce v tomto řízení. Pokud jde o námitku započtení uplatněného návrhu soud odkazuje na již provedená dokazování ohledně faktur č. ■■■■■, č. ■■■■■ a č. ■■■■■ a závěry shora již uvedené. Dále je třeba uvést, že další důkazy o započtení nebyly předloženy, vyjma dopisu p. H■■■■■. Ze společnosti Drůbežářský podnik Libuš ze dne 5.5.1998 o realizaci zápočtu vůči společnosti Xaverov a.s. a faxové zprávy z 10.7.2000 od žalobce ze dne 22.5.1998, 24.5.1998 a 27.5.1998 o vyrovnání pohledávek z faktur č. ■■■■■ a č. ■■■■■ zápočtem pohledávek nelze vyhodnotit jako přímé důkazy ve světle výše uvedeného dokazování, které by prokázaly tvrzení žalovaného o provedeném zápočtu.

Pokud jde o námitku promlčení, soud zaujal stanovisko v souladu s ust. § 387 obch. zák. a ust. § 397 obchod. zák. kde je stanovena pro všechny závazkové vztahy mezi podnikateli promlčecí doba čtyři roky. Faktura č. ■■■■■ ze dne 17.10.1997 byla splatná dne 31.10.1997 a faktura č. ■■■■■ ze dne 15.1.1998 byla splatná 15.3.1998. Toto řízení pak bylo zahájeno dne 9.3.2001, z čehož pak vyplývá, že čtyřletá lhůta k uplatnění návrhu byla v obou případech dodržena. Právní nástupce Xaverov holding a.s., Praha 4, Libušská 735, IČ 25781928, tak svůj návrh uplatnil včas.

K námitce týkající se nepředložení originálu postupní smlouvy z 24.2.1998 soud zaujal toto stanovisko: dle odůvodnění usnesení VS v Praze č.j. 6Cmo 403/2006-169 ze dne 26.2.2007, kterým byl zrušen původní rozsudek č.j. 48 Cm 21/2001-139 ze dne 28.6.2006 mimo jiné vyplývá že pokud jde o posouzení nároku B), že předložené důkazy pouze ve fotokopiích nemůže být důvodem pro odmítnutí žaloby a jejich neprovedení.

Dle ust. § 132 o.s.ř. důkazy soud hodnotí podle své úvahy a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Existence postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 mezi společnostmi XAVEROV a.s. Praha 1, Kozí 4 a společností Drůbežářský podnik Libuš a.s., Praha 4, Libušská 735, nikterak nepopřel žalovaný, a to v odporu proti platebnímu rozkazu, kdy sám uvedl, že na základě postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 došlo k započtení vzájemných pohledávek mezi žalobcem a žalovaným, existenci této smlouvy rovněž tak potvrzuje dále písemné podání žalovaného ze dne 29.8.2005 a ze dne 25.1.2006, kdy ze strany žalovaného je napadána neplatnost této smlouvy a nikoliv její neexistence. Existenci této postupní smlouvy žalovaný nepopřel ani ve svém závěrečném návrhu ze dne 12.6.2006.

Existenci postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 dále pak prokazuje i pravomocný rozsudek OS pro Prahu 4 č.j. 9C 377/99-53 ze dne 18.5.2000, již výše citovaný, kde byl proveden důkaz postupní smlouvou ze dne 24.2.18998, jejichž neexistenci od určité fáze řízení namítá žalovaný. Existenci postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 potvrzuje i protokol z jednání z 12.11.2001, kde byla předložena soudu ve fotokopii jako důkaz, s tím, že žalovaný nevyužil svého práva k tomuto důkazu se vyjádřit. Na základě výše uvedených důkazů a zjištění v tomto rozsudku uvedených soud dospěl k závěru, že dle ust. § 132 o.s.ř. i přes neprovedení důkazu originálem postupní smlouvy ze dne 24.2.1998 lze uzavřít, že tato smlouva existovala, respektive že byla platně uzavřena dne 24.2.1998 se všemi důsledky z této smlouvy vyplývající. Nad rámec závěrů výše uvedených lze souhlasit i s názorem žalobce, že pro oprávněnost jeho nároku je zcela irrelevantní, zda pohledávky přešly v roce 1998 na společnost Drůbežářský podnik Libuš, a.s., Žalovaný naprosto nepochybně

oprávněnost společností XAVEROV a.s., se sídlem Praha 1, Kozí 4, IČ 45274037 mu vystavených faktur (kupních cen za dodané zboží) č. [REDAKCE] na částku 1,427.995,- Kč a č. [REDAKCE] na částku 543.156,60 Kč. V odporu proti platebnímu rozkazu a během soudního řízení výslovně uvedl, že potvrzuje jejich správnost. Tato společnost spolu se společností Drůbežářský podnik Libuš, a.s., se sídlem Praha 4, Libušská 735, IČ 45273073 a dalšími dvěma společnostmi založili dne 28.5.1999 společnost HACEROV holding, a.s., se sídlem Praha 4, Libušská 735, IČ 25781928, přičemž do této společnosti vložili celé své podniky. Společnost XAVEROV holding, a.s. vznikla dnem 19.7.1999 zápisem do obchodního rejstříku. Podle tehdy platných ustanovení § 59 odst. 4 a § 477 odst. 1 obchodního zákoníku přešla na tuto společnost veškerá práva a závazky s vkládanými podniky související. Přešlo na ni tedy také právo na zaplacení těchto faktur až již příslušelo společnosti XAVEROV a.s. či Drůbežářský podnik Libuš, a.s. Jelikož žalovaný nebyl ochoten faktury dobrovolně uhradit, podala společnost XAVEROV holding, a.s. dne 9.3.2001 Krajskému soudu v Praze žalobu na zaplacení těchto faktur. Pro oprávněnost této podané žaloby a nároku společnosti XAVEROV holding a.s. nebylo rozhodující, zda byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávky ze dne 24.2.1998, tj. zda právo na zaplacení těchto faktur příslušelo v době vzniku této společnosti XAVEROV, a.s. či Drůbežářský podnik Libuš, a.s., ale rozhodující bylo, že žalovaný uvedené faktury neuhradil ani společnosti XAVEROV a.s. ani společnosti Drůbežářský podnik Libuš, a.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Navrhovateli, který byl ve sporu úspěšný, byla ve smyslu ust. § 137 o.s.ř. přiznána náhrada hotových výdajů za vynaložené soudní poplatky ve výši 113.340,- Kč a ve výši 70.130,- Kč za podání odvolání a 10.000,- Kč za zaplacenou zálohu na vyhotovení znaleckého posudku, tj. celkem 193.650,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nebude-li povinnost stanovená vykonatelným rozsudkem splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

V Praze dne 27. května 2009

JUDr. Tomáš M a l ý , v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Pýchová